

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er noget overrasket over, at forslaget om at sikre staten uvildig ekspertbistand ikke kan få tilslutning fra et flertal her i Folketinget.

Det er vi særligt på baggrund af den debat, der var ved førstebehandlingen, hvor selv finansministeren erkendte, at det faktisk var noget, man burde se at få undersøgt, at det var noget, man var villig til at diskutere, og jeg kunne godt tænke mig at spørge finansministeren, om han har undersøgt noget, om han har diskuteret noget. Det kunne jo være rart i dag at få at vide, hvilke overvejelser regeringen har gjort sig, når regeringen nu meddeler, at man ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag.

Fremskridtspartiets forslag byggede på to ting, for det første, at monopolvirksomheder i alle tilfælde er uheldige, og at forslaget ville være et brud med monopollet på det her område. For det andet byggede forslaget på – og det gør det jo stadig væk – at sikre den uvildighed, som i og for sig er indeholdt i selve konstruktionen om Kammeradvokaturen. Det er jo svært at forestille sig, at man kan være uvildig og uafhængig af en arbejdsgiver, som betaler næsten hele ens omsætning.

Det har da også været kritiseret af eksperter, masser af eksperter. Det har været kritiseret af Erik Werlauff, det har været kritiseret af Lars Nordskov Nielsen, det har været kritiseret af professor, dr.jur. Eva Smith, og det har sågar været kritiseret af Advokatrådets formand, Jan Erlund, der til Jyllands-Posten har udtalt, at man normalt plejer at sige, at det ikke er hensigtsmæssigt, hvis et firma er afhængig af sin klient. Og det må man jo sige at der er tale om i det her tilfælde.

Men siden Fremskridtspartiets forslag blev fremsat, er der jo unægtelig sket noget, som måske endda burde have fået tvivlerne til at overveje én gang til.

Vi har fra regeringen modtaget en fortrolig rapport – den kan jeg naturligvis ikke omtale – men skatteministeren har vedlagt et brev dateret 10. maj til rapporten, som i hvert fald ikke er fortroligt, og deraf fremgår det jo med al ønskelig tydelighed, som det også er fremgået af alverdens artikler i dagspressen, at den undersøgelse, der blev iværksat i forbindelse med Spar Nord-sagen, godtgør, at Kammeradvokaturen i hvert fald i to tilfælde har gjort sig skyl-

dig i ansvarspådragende handlinger. Og at man ikke med det samme i regeringen gør op med det og siger: Jamen vi må have opsagt aftalen, vi kan ikke have sådan en advokat, særlig ikke med de honorarer, han får, er i sig selv uforståeligt.

Og hvad i alverden et privat firma som Kammeradvokaten har at gøre med tjenestemandssagernes afvikling i sagerne om Spar Nord, tror jeg kræver en god og lang forklaring, før i hvert fald jeg kan finde nogen sammenhæng i det.

Men allermest overrasket blev jeg selvfølgelig over Venstres holdning, Venstre, som ved førstebehandlingen ved deres ordfører, hr. Peter Brixtofte, sagde, at Venstre var enig i, at der skulle ske et brud med monopollet. Vi kan nu læse i betænkningen, at Venstre i og for sig går ind for at opretholde monopollet i et fælles betænkningstilbud med De Konservative, for, som man siger, private firmaer skal kunne vælge advokat uden at være bange for, at advokaten også arbejder for staten. Det er det tyndeste argument, jeg nogen sinde har hørt for at stemme imod et forslag.

Men jeg tror, at de, der stemmer imod forslaget, i løbet af ganske kort tid vil være nødt til at indse, at det er nødvendigt at få gjort op med den her oldtussegamle institution, som bygger på nogle regelsæt tilbage fra dengang, da ruder konger var knægt.

Hvad angår den ekspertbistand, staten skal have for at hamle op med andre i de store, komplicerede sager, det drejer sig om, kan vi altså ikke bruge sekundavarer. Og rapporten om Kammeradvokatens indsats, bilagene fra Stavadudvalget, virker jo i hvert fald ikke, som om det er et stjerneforetagende, man har engageret. Det ville vist være synd at sige. Det tror jeg ikke engang regeringen selv ville sige.

Så jeg er utrolig overrasket over, at man vil stemme det her forslag ned. Jeg takker selvfølgelig SF, fordi man havde mod og mandshjerte nok til sammen med Enhedslisten at stemme om sagen og ikke efter, hvem der tilfældigvis står på forslaget.

Men jeg er overbevist om, at når forslaget er stemt ned, og med de bilag, vi har fået om, hvad vi bruger af penge til udgifter på Kammeradvokaten, og med hvilke resultater . . . Jeg kunne godt tænke mig at spørge finansministeren, om der er nogen særlig grund til, at det lovede svar om, hvor mange sager Kammeradvokaturen har anbefalet regeringen at opgive, men som senere er blevet optaget igen med andet resultat, ikke